

REGLUGERÐ

um ábyrgðartryggingu ökutækja o.fl.

1. KAFLI

Viðurkenning á váttryggingarfélagum til að taka að sér lögmælt ábyrgðartryggingu ökutækja o.fl.

1. gr.

Dómsmálaráðuneytið veitir váttryggingarfélagi viðurkenningu til að taka að sér lögmælt ábyrgðartryggingu vegna skráðra vélknúinna ökutækja. Viðurkenningin felur jafnframt í sér heimild til að annast lögmælt slysatryggingu ökumanns.

2. gr.

Váttryggingarfélag sem viðurkenningu hafa bera óskipt ábyrgð á greiðslu bóta vegna tjóna af völdum óþekktra og óváttryggðra ökutækja í samræmi við reglur þar um, sbr. nú reglur nr. 153 16. júní 1970. Þau skulu og vera aðili að samtökunum Alþjóðlegar bifreiðatryggingar á Íslandi.

3. gr.

Viðurkenningu sem váttryggingarfélag hefur fengið getur dóms-málaráðuneytið afturkallað. Skal sú ákvörðun birt í Lögbirtingablaðinu. Við afturköllun falla allar lögmæltar ábyrgðartryggingar og slysatryggingar félagsins úr gildi og skulu iðgjöld endurgreidd fyrir það sem eftir er af váttryggingartímabilinu.

2. KAFLI

Almennar reglur um starfsemi váttryggingarfélaga sem hlotið hafa viðurkenningu.

4. gr.

Váttryggingarfélagi er skylt að taka að sér lögmælt ábyrgðartryggingu ökutækja og slysatryggingu ökumanns fyrir sérhvern váttryggingarskyldan aðila sem undirgengst almenn váttryggingarskilyrði félagsins ákveðin í samræmi við þá áhættu sem félagið tekur að sér.

5. gr.

Váttryggingin gengur í gildi þegar félagið eða umboðsmaður þess hefur tekið við váttryggingarbeiðni, nema váttryggingartaki óski eftir að hún taki gildi síðar.

6. gr.

Váttryggingarfélag sem tekur að sér váttryggingu á skráðu vélknúnu ökutæki ber alla þá áhættu sem eiganda (umráðamanni) þess er skylt að váttryggja samkvæmt gildandi umferðarlögum. Vanræksla váttryggingartaka á því að standa við skuldbindingar sínar gagnvart félaginu veitir því engan rétt til að neita greiðslu til þess sem á rétt á skaðabótum. Öll ákvæði í váttryggingarskírteini er takmarka ábyrgð félagsins að þessu leyti eru ógild.

Í samningi milli félagsins og váttryggingartaka má þó áskilja aðváttryggingartaki skuli að öllu leyti eða að hluta bera áhættu á tjónsatburðum sem falla undir váttrygginguna, en slík ákvæði hafa engin áhrif á réttarstöðu þriðja manns. Má þannig almennt áskilja að eigin áhætta váttryggingartaka vegna hvers tjónsatburðar skuli vera tiltekin fjárhæð, allt að 15 000 krónur, ef tjónið nemur þeirri fjárhæð, en ella að fullu. Ráðuneytið getur, að fengnum

tillögum Tryggingaæftirlitsins, breytt fjárhæð þessari árlega í samræmi við verðlagsbreytingar.

Réttarstaða slysatriyggðs ökumanns fer eftir 92. gr. umferðarlaga, lögum um vátryggingarsamninga og vátryggingarskilmálum.

7. gr.

Þegar ökutæki er afskráð eða selt og vátryggt af hinum nýja eiganda skal vátryggingarfélag sem tryggt hafði ökutækið endurgreiða iðgjald í hlutfalli við það sem eftir er af vátryggingartímabilinu.

Hafi ökutækið eigi verið í notkun a.m.k. 30 daga samfleytt skal félagið endurgreiða iðgjaldið hlutfallslega fyrir innistöðutímabilið, enda hafi skráningarmerki ökutækis þá verið í vörslu Bifreiðaæftirlits ríkisins. Ákvæði þetta gildir ekki um dráttarvélar eða torfærutæki.

8. gr.

Í vátryggingarskilmálum skal vera ákvæði um endurkröfurétt vátryggingarfélags samkvæmt 2. mgr. 95. gr. umferðarlaga.

9. gr.

Um vátryggingu á ökutækjum sem skráð eru til leigu án ökumanns gilda auk þessarar reglugerðar sérreglur um leigu á skráningarskyldum ökutækjum til mannflutninga án ökumanns.

Í vátryggingarskilmálum fyrir önnur ökutæki skal vera ákvæði um endurkröfurétt vátryggingarfélags á hendur vátryggingartaka vegna allra tjónsatvika sem verða þegar ökutækið er leigt án ökumanns andstætt ákvæðum nefndra reglna, nema leitt sé í ljós að orsakir tjóns eða umfang verði ekki rakið til þess að ökutækið var leigt andstætt þeim reglum.

10. gr.

Samtökin Alþjóðlegar bifreiðatryggingar á Íslandi ábyrgjast að ökutæki sem skráð er erlendis en hér er notað um stundarsakir sé vátryggt ábyrgðartryggingu samkvæmt íslenskum umferðarlögum ef önnur vátrygging er ekki fyrir hendi, enda hafi umráðamaður ökutækisins við innflutning þess lagt fram „grænt skírteini“ (Green card) sem út er gefið í samræmi við reglur þær um alþjóðlegar bifreiðatryggingar sem undirnefnd um vegflutninga í innanlandsflutninganefnd Efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu hefur mælt með.

3. KAFLI

Stofnun og lok lögmæltrar ábyrgðartryggingar ökutækja og slysatriyggingar ökumanns, o.fl.

11. gr.

Eigi má vátryggja skráð vélknúð ökutæki ef vátryggingartaki skuldar iðgjald fyrir eldri vátryggingu á sama ökutæki sem fallið hefur í gjalddaga á síðastliðnum tveimur árum.

Vátryggingarfélag getur ákveðið að vátryggingartaki skuli skriflega lýsa því yfir í vátryggingarbeiðni að hann óski eftir að kaupa vátryggingu hjá félaginu. Hafi hann áður haft ökutækið vátryggt skal hann jafnframt gefa yfirlýsingu um að hann skuldi ekki iðgjald fyrir eldri vátryggingu sem fallið hefur í gjalddaga á síðastliðnum tveimur árum og að honum sé ljóst að vátryggingin veiti honum ekki vernd ef yfirlýsingin er röng.

12. gr.

Við skráningu, þ. á m. umskráningu, vélknúins ökutækis skal færa sönnur á að í gildi sé vegna ökutækisins váttrygging í samræmi við ákvæði umferðarlaga. Skal tilkynning þessa efnis gefin af hlutadeigandi váttryggingarfélagi á sérstöku eyðublaði (váttryggingarstaðfesting). Við almenna skoðun ökutækis skal með sama hætti færa sönnur á að lögmælt váttrygging sé í gildi fyrir ökutækið.

Þegar vélknúð ökutæki er búið til að draga eftirvagn eða tengitæki skal váttryggingarstaðfestingin einnig taka til aksturs með tengt ökutæki.

Þegar keypt er váttrygging hjá öðru váttryggingarfélagi en því sem ökutækið hefur til þessa verið váttrygt hjá skal eigandi (umráðamaður) ökutækisins senda Bifreiðaeftirliti ríkisins nýja váttryggingarstaðfestingu. Skal staðfestingin hafa borist bifreiðaeftirlitinu eigi síðar en þann dag sem fyrri váttryggingin fellur úr gildi.

13. gr.

Þegar eigendaskipti verða að skráðu vélknúnu ökutæki gildir hin fyrri váttrygging gagnvart nýjum eiganda í 14 daga nema ökutækið hafi áður verið afskráð eða ný váttrygging keypt fyrir það.

14. gr.

Komi í ljós að keypt hefur verið váttrygging fyrir skráð vélknúð ökutæki andstætt ákvæði 1. málsg. 11. gr. fellur váttryggingin þegar úr gildi, enda hafi váttryggingartaki undirritað yfirlýsingu sem um getur í 2. málsg. 11. gr. Skal váttryggingarfélagið þá strax vara váttryggingartaka við og senda tilkynningu samkvæmt 16. gr.

15. gr.

Falli váttrygging vegna skráðs vélknúins ökutækis úr gildi vegna vanskila á iðgjaldi þeirrar váttryggingar má ekki senda tilkynningu um lok váttryggingar samkvæmt 16. gr. fyrr en svo að hún hafi borist lögreglustjóra í hendur 3 mánuðum eftir gjalddaga iðgjaldsins.

Tilkynning samkvæmt 1. málsg. verður ekki gefin svo gilt sé, sbr. 17. gr., ef váttryggingin er upphaflega tekin vegna annars ökutækis og vanskilin stafa frá tíma áður en váttryggingin var færð yfir á hið nýja ökutæki.

16. gr.

Falli váttrygging vegna skráðs vélknúins ökutækis úr gildi af annarri ástæðu en þeirri að keypt hafi verið váttrygging hjá öðru félagi skal félagið tilkynna það lögreglustjóra þar sem ökutækið er skráð.

Falli váttryggingin úr gildi af öðrum ástæðum en vegna vanskila á iðgjaldi má ekki senda tilkynningu samkvæmt 1. málsg. fyrr en svo að hún hafi borist lögreglustjóra 14 dögum fyrir lok váttryggingarinnar.

Tilkynningu samkvæmt 1. málsg. skal ekki senda þegar lögreglustjóri hefur tilkynnt félaginu að ökutækið hafi verið váttrygt hjá öðru félagi eða það hafi verið afskráð.

17. gr.

Þegar lögreglustjóri fær tilkynningu samkvæmt 1. málsg. 16. gr. og í ljós kemur að ökutækið hefur ekki verið afskráð og að ný fullnægjandi váttrygging er ekki fyrir hendi skal hann taka skráningarmerki af ökutækinu.

Enda þótt váttryggingin sé fallin úr gildi ber félagið áfram ábyrgð gagnvart þriðja manni á sérhverju tjóni sem verður þar til fjórar vikur eru liðnar frá því váttryggingin féll úr gildi, nema önnur fullnægjandi váttrygging hafi verið keypt. Hafi váttryggingin fallið úr gildi áður en lögreglustjóri fær tilkynningu samkvæmt 1. málsg. 16. gr. helst ábyrgð félagsins í fjórar vikur frá móttöku tilkynningarinnar.

18. gr.

Eyðublöð fyrir yfirlýsingar og tilkynningar sem um ræðir í 11., 12. og 16. gr. skulu gerð eftir fyrirælum dómsmálaráðuneytisins. Vísu skal frá tilkynningum sem eigi eru rétt gerðar og greinilega á viðurkenndum eyðublöðum.

19. gr.

Ákvæði 11.—18. gr. gilda einnig um váttryggingu á ökutækjum með bráðabirgðaskráningarmerkjum.

4. KAFLI

Gildistaka.

20. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 94. gr. umferðarlaga nr. 50 30. mars 1987, öðlast þegar gildi.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um ábyrgðartryggingar ökutækja, nr. 238 9. maí 1984, sbr. reglugerð nr. 106 26. febrúar 1988.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 15. júní 1988.

Jón Sigurðsson.

Ólafur Stefánsson.

REGLUGERÐ

um breytingar á reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 67, 20. apríl 1971 með síðari breytingum.

1. gr.

Greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna.

Samlagsmenn í sjúkrasamlögum skulu greiða samlagslækni sínum eða lækni er í hans stað kann að koma samkv. samningum hlutaðeigandi samlags kr. 165 fyrir hvert viðtal á læknisstofu og kr. 300 fyrir hverja vitjun læknis til sjúklings.

Þar sem samið er um greiðslu læknishjálpar fyrir hvert unnið verk dregst þetta gjald frá umsömdu gjaldi fyrir viðtöl og vitjanir.

Í vitjunargjaldi eru innifaldar kr. 70 vegna óhjákvæmilegs ferðakostnaðar samlagslæknis og dragast þær frá umsömdum eða ákveðnum ferðakostnaði samlagslæknis eða flytjenda hans þegar reikningur er greiddur til samlagsmanna, er njóta lækniþjónustu, sem byggist á samningi við heimilislækna.

2. gr.

Greiðslur sjúkratryggðra á lyfjakostnaði.

3. gr. reglugerðar nr. 289/1978 orðist svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2. gr. er greiðslutilhögun svo sem hér segir:

Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá I og II greiðir samlagsmaður fyrstu 440 kr. en sjúkrasamlagið það sem vantar á fullt verð. Elli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða kr. 140 fyrir hverja afgreiðslu.

Með afgreiðslu (ordination) er hér átt við lyfjamagn er svarar til 100 daga notkunar, miðað við notkunarfyrisögn læknis. Sé ávísað magn meira en nemur 100 daga notkun, ber samlagsmanni að greiða eitt gjald, sbr. 1. málsg. fyrir hvert 100 daga tímabil eða brot úr því.